

midlertidig Beslutning paa Rigsdagens Vegne med Hensyn til Godkendelse, Ændring eller Bortfald af nyudstedte Bestemmelser, saaledes at der udkræves et Flertal af Udvalget for Bestemmelsernes Godkendelse. Udvalgets Beslutninger forelægges for Rigsdagen i Henhold til Reglerne i § 3, jfr. dog § 5". Udvalget kan altsaa forholde sig, som jeg nævnede, i Tilfælde af, at 7 Medlemmer af Udvalget er stemte derfor.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 7 er af mere omfattende Karakter. Ifølge Paragraffen, som den nu affattes, bliver Forholdet dette, at Loven af 7. August 1914 ophører at have Gyldighed den 1. September 1919 eller, lad mig sige: senest den 1. September 1919 — den kan selvfølgelig ophæves før, hvis Rigsdagen enes derom. Men ifølge Forslaget, som det her foreligger, kan Indenrigsministeren tillige paa ny blive i Stand til at udstede Forordninger efter de Bestemmelser, der indeholdes i Loven af 7. August 1914. Eventualiteten indtræder i det Tilfælde, at Rigsdagen ikke kan sammentræde i Tidsrummet efter 1. September, og Indenrigsministeren skønner, at det er paakrævet at træffe hurtige Foranstaltninger i Overensstemmelse med de Regler, der er givne i Loven af 7. August 1914.

Ændringsforslag Nr. 6 er stillet til § 9, og der gives ved dette ogsaa denne Paragraf en helt ny Affattelse, ligesom § 7, som jeg refererede, har faaet en ny Affattelse. Det har været nødvendigt at give § 9 en ny Affattelse, naar § 7 bliver ændret saaledes som foreslaaet. Som § 9 nu foreslaas affattet, bevarer Bestemmelser, truffene før Dagen for Lovforslagets Ikrafttræden i Henhold til Lov af 7. August 1914, deres Gyldighed, indtil den nye Rigsdag er traadt sammen, formentlig i Oktober 1919, og har besluttet, om Forordningerne skal bortfalde, ændres eller vedblive at bestaa.

Efter det sidst stillede Ændringsforslag, under Nr. 7 til § 10, skal denne Paragraf bortfalde.

Som Lovforslaget vil blive affattet efter de Ændringsforslag, som her foreligger, kan jeg anbefale det til Vedtagelse her i Tinget, og jeg anbefaler Tinget at stemme for de stillede Ændringsforslag, der findes i Betænkningen, og som jeg nu har gjort Rede for. Alle Forordninger, der er udstedte før Lovens Ikrafttræden, bevarer altsaa deres Gyldighed, indtil den nye Rigsdag træder sammen — formentlig sker dette senest i Begyndelsen af Oktober i inde-

værende Aar —, og den efter Indstilling af 8-Mands-Udvalget har taget sin Beslutning i Henhold til, hvad der staar anført i Ændringsforslaget under Nr. 6, den nye § 9, første Stykke. Men disse Bestemmelser kan selvfølgelig fjernes eller ændres før den Tid, hvis Rigsdagen ønsker dette. Umiddelbart efter, at Loven er traadt Kraft, skal samtlige Bestemmelser forelægges Udvalget og Rigsdagen til fri Beslutning, og jeg gaar ud fra, at en Del af Forordningerne vil finde en særlig omfattende og omhyggelig Behandling her i Rigsdagen. Jeg tænker navnlig paa saadanne Bestemmelser, som Bestemmelserne af 1. Februar 1917 om, hvilken Avance der maa beregnes i de forskellige Forretninger, og Bestemmelsen af 19. Maj 1917 vedrørende Kædehandel. Den første Bestemmelse trænger efter min Opfattelse til Ændring. Den anden, Bestemmelsen vedrørende Kædehandel, mener jeg, der vil være god Grund til at give fast Lovform, saaledes at der gives bestemte Regler for, hvorledes Forretningsverdenen har at forholde sig overfor Kædehandelen, der jo under Krigen har givet sig særdeles uheldige Udslag. Forordninger, der er udstedte eller maatte blive udstedte, kan selvfølgelig tilbagekaldes af Indenrigsministeren, uden at Tilbagekaldelsen forud behøver at være Genstand for Drøftelse i noget Udvalg eller i Rigsdagen. De Bestemmelser, der udstedes efter Lovens Ikrafttræden og indtil August-Lovens Ophør, skal samtidig med Udstedelsen forelægges Rigsdagen, idet de tilstilles det 8-Mands-Udvalg, som skal vælges af Rigsdagen, og dette skal saa senest 14 Dage efter Forelæggelsen gøre Indstilling om deres Godkendelse, Ændring eller Bortfald. Dette 8-Mands-Udvalg kan, som sagt, naar 7 af Medlemmerne er enige derom, undlade Indstilling og afgøre Sagen endeligt. Saaledes som Afviklingsloven efter Vedtagelsen af de stillede Ændringsforslag bliver, mener jeg, at den er brugelig, og jeg haaber, den vil komme til at virke saaledes, at de nødvendige Prisreguleringer og andre paakrævede Foranstaltninger under de overordentlige Forhold maa kunne foretages, uden at der sker nogen større Forsinkelse i Arbejdet. Jeg er ikke blind for, at det 8-Mands-Udvalg, der skal vælges af Rigsdagen, vil faa et meget besværligt Arbejde, hvis det anlægger sin Arbejdsmetode saaledes, at det virkelig sætter sig ind i og trænger til Bunds i hver enkelt Sag. I mangfoldige Tilfælde vil det være unødvendigt for Udvalget at gaa